

andre Steder i de Paragraffer, som omhandler Assistenshusets Lønninger. Den ærede foregaaende Taler har jo gjort opmærksom paa de Forandringer, som her indføres. Der sker ikke noget med Hensyn til Lønningerne for de to højeste Embedsmænd ved Assistenshuset. Der sker kun den Forandring for deres Vedkommende, at Assistenshusforvalteren i Lighed med andre Ledere af lignende Institutioner faar Titelen Direktør, og at der tillægges ham saavel som Kassekontroløren et større Honorar eller Bestillingstillæg, hvad man vil kalde det, til at imødegaa det Ansvar og de Udgifter, som de vedkommende to Embedsmænd har, idet de skal være ansvarlige for Panternes Tilstand og den Skade, som lides paa dem, medens de opbevares. Denne Skade er det Forvalterens, eller fremtidig Direktørens Pligt at erstatte, og ligeledes skal han erstatte de Tab, der eventuelt fremkommer ved, at Panter paa Auktionerne ikke indbringer de Beløb, som er udlaaet paa dem. Det bestemmes, at Staten tager først sin Del af Tabet, og derefter maa Direktøren bære det overskydende Tab. Man er kommet til det Resultat i Styrelsen, at det Bestillingstillæg, som Direktøren hidtil har haft, ikke har været tilstrækkeligt til at dække de Tab, han er pligtig til at dække. Og det samme gælder Kassekontroløren med Hensyn til Inkassationen af de Penge, som Auktionerne indbringer. Derfor er de to Beløb fordoblet fra 800 til 1 600 Kr. for Direktørens og fra 400 til 800 Kr. for Kassekontrolørens Vedkommende.

De øvrige Bestemmelser med Hensyn til Forandringer i Lønninger skal jeg ikke omtale videre. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dem. Jeg finder det rigtigst, at disse Tjenestemænd, Kasserere og 1ste Taksator, faar en Løn, der mere svarer til Tjenestens virkelige Betydning end den hidtidige. De kommer ikke derved op over de ligestillede Tjenestemænd i andre Administrationsgrene, men bliver stillet mere lige med dem, med hvem de med Rette kan sammenlignes. Tillige sker der en Forandring med Hensyn til Portneren ved Assistenshuset. Hidtil har der ikke været nogen fast ansat Portner, det har været en honorarlønnet Stilling, men man har ment det rigtigst — og det kan jeg ogsaa billige —, at Portneren faar fast Ansættelse ligesom hans Kolleger ved andre lignende Institutioner. Det vil ikke blive nogen Merudgift, fordi Lønningen vil komme til omtrent at svare til det Honorar, som hidtil har været ydet.

Som der blev gjort opmærksom paa, sker der en ikke ubetydelig Reduktion i Tjenestemændenes Antal. F. Eks. bliver Kontorbestyrerne, som hidtil har været 7, nedsat med 1 til 6 og Assistenterne, der hidtil har været 11, til 7. Derved fremkommer Besparelser, saa at der, selv om vi forøger Lønningerne for de enkelte Tjenestemænd, som det her foreslaas, vil indtræde en Besparelse for Statskassen med Hensyn til Lønningerne ved Assistenshuset paa ca. 20 000 Kr. Det kan man, antager jeg, fra alle Sider være tilfreds med og ønske, at der maa ske en lignende Reduktion alle Vegne, hvor der findes Overtal af Tjenestemænd. Det er den Maade, vi altid har ment, det var rigtigst at gaa frem paa: ikke at have flere Tjenestemænd end nødvendigt, men at give dem, man har, et virkeligt Arbejde og saa ogsaa en Løn, som svarer til Arbejdet. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Parkov: Dels de fyldige Oplysninger, som Anmærkningerne til Lovforslaget giver om Lovforslagets Indhold, og dels de Udtalelser, som nu er fremsat af de to foregaaende ærede Talere, vil have klargjort for Tinget, hvad det er, det drejer sig om, og jeg finder derfor ikke nogen Anledning til at komme ind paa Enkeltheder. Det forekommer mig, at man, saaledes som det ærede Medlem, der nu havde Ordet, ogsaa sluttede med at sige, er inde paa den rette Vej: at indskrænke Antallet af Tjenestemænd, men til Gengæld fordre et virkeligt Arbejde af dem, der bliver tilbage, og yde en tilsvarende Løn derfor. Det er den Vej, vi gentagne Gange har anbefalet at gaa, den betrædes nu, og jeg tillader mig at henstille, at den ogsaa fremtidig følges. Jeg ser ikke nogen Grund til, at Lovforslaget sendes til Udvalgsbehandling. Det er blevet saa nøje gennemgaaet baade af Administrationen og af Lønningsraadet, at Sagen foreligger fuldkommen klart oplyst for os. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

A. M. Hansen: De her foreslaaede Lønforhøjelser erkendes fra alle Sider at være paakrævede. Heller ikke mit Parti nærer noget Ønske om at faa Lovforslaget sendt i Udvalg, og i Tilslutning til, hvad de ærede foregaaende Talere har sagt, kan jeg paa mit Partis Vegne udtale Ønsket om en hurtig Fremme.